

Olot ja té futbol de bronze

L'equip garrotxí ascendeix per primer cop en 90 anys d'història a Segona Divisió B després de capgirar brillantment l'eliminatória contra l'Arandina

JORDI ROURA

Històric, brillant, sense precedents, impressionant, inèdit... Hi ha moltes maneres de qualificar el que ahir a la tarda es va viure a Olot, on l'equip de la ciutat, per primera vegada, va aconseguir fer el salt a Segona Divisió B. El club ja havia tastat el gust amarg de quedar-se a les portes de la divisió de bronze diversos cops, l'últim la temporada 82/83 amb Pepe Pinto a la banqueta. Ahir aquell deute històric va quedar definitivament corregit.

El futbol li va atorgar al club un mèrit que feia anys que mereixia; no ha estat un camí de roses i els d'Àlex Terma van haver d'esperar fins a l'últim assalt. En un Municipal espectacular que va batre el seu rècord d'assistència amb 3.800 espectadors, els garrotxins s'ho jugaven tot a una sola carta després de no poder consumir l'ascens directe contra l'Elx Il·licità. A més, el partit era tot un repte després de caure en l'anada a Aranda de Duero per 3-2 en un duel boig i on es va desapropiar un 0-2 a favor. La resposta de l'equip va ser implacable. En la primera meitat l'Arandina va ser gairebé una joguina en les seves mans. Els burgalesos van ser un miratge de l'equip que ara fa dos anys jugava en la divisió de bronze. Aclaparats, frustrats i superats per totes bandes davant un Olot que, sens dubte, va demostrar les ganes que té de jugar en la Segona B i que només va permetre's dubtar uns instants al començament de la segona part amb el 3-1 dels visitants.

En tres minuts el Municipal va esclatar. Era la primera combinació dels olotins en atac i Francolí s'internava per l'esquerra a dins de l'àrea visitant per llançar una centrada a mitja alçada que Carlos Martínez va empènyer amb la punta de la bota al fons de la xarxa. Superat l'èxtasi inicial, els gironins no van treure el peu de l'accelerador i la pilota va ser gairebé tota l'estona per a ells.

El 2-0 semblava que s'ensumava, però es va fer esperar més de mitja hora. Un espai de temps que els locals van aprofitar per avisar en una falta prop del vértex dret de l'àrea visitant que Peña no va poder anotar (m.12) i en una jugada gairebé calcada a la del primer gol, en la que Francolí va tornar a fer-se un forat per l'esquerra superant a Peralta i la tornava a cedir a la bota de Carlos, que aquesta vegada es topava amb Juanjo (m.15). L'Arandina seguia absent.

Carlos Martínez ja n'havia perdonat una, però ja no ho tornaria a fer i en el m. 35 va marcar el 2-0. Tot i això, bona part del mèrit va ser de Freixa, que es va plantar a la frontal després de passar la pilota per sota les cames de Dela i va utxar a les mans del porter visitant, que va deixar la pilota als peus del killer de l'Olot. Gairebé sense temps per a digerir el segon, l'Arandina va rebre el tercer. Raúl Rodríguez es va ergir com el més murri de la

classe i va fer de les seves per robar una pilota que Durantez intentava protegir perquè l'agafés el seu porter per introduir la pilota a la porteria buida. La festa d'aquests primers 45 minuts encara hauria estat més grossa si el col·legiat no hagués anul·lat una diana de Serra per fora de joc en el llançament d'una falta.

Si l'inici de la primera meitat va ser elèctric, la segona no va ser menys, aquesta vegada amb l'Arandina de protagonista. Mato, que ja havia estat un maldecap per als de Terma en l'anada, estava decidit a endarrerir al màxim possible la festa olotina. Ell mateix va fer intervenir per primera vegada a Òscar en tot el partit en el minut 50 i poc després servia una falta, molt llunyana, mil·limètricament al peu de Gustavo perquè afusellés al porter gironí i fes pujar el 3-1 al marcador.

Alguns es van començar a mossegar les ungles, fins que va aparèixer per tercera vegada Carlos Martínez per calmar de nou els ànims. Amb un esprint per l'esquerra i una rematada entre les cames de Juanjo en va fer prou (4-1, m.57). Quedava més de mitja hora i en aquests últims minuts es va veure un partit ben diferent amb els gironins recollits al seu camp mentre el Chino Zapatera deixava a només tres defenses i es jugava el tot pel tot. La jugada no li va sortir del tot malament, ja que els burgalesos van posar a prova al porter garrotxí en dues faltes ajustades al pal i una jugada en la que Ayrton va rebre un rebuig en el punt de penal i, increïblement, va disparar a fora.

Edile va tancar la festa. En un ràpid contracop amb el temps esgotat va anotar el cinquè dels de la Garrotxa i mentre s'abraçava a companys i seguidors l'àrbitre va xiular el final. Va ser el tret d'inici d'una multitudinària invasió de camp. La festa tot just començava.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/06/29/historic-ascens-lolot-segona-b/624077.html?utm_source=rss